

jeg havde benyttet Ordet „skræmme“; det var ikke fuldstændigt paa sin Plads. Men det forekommer mig, at jeg blev bestyrket i, at det var berettiget at anvende dette Udtryk, ved nu at høre det ærede Medlem udtale sig overfor det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen), idet det ærede kongevalgte Medlem udtalte, at hvis denne Lov gennemførtes, saa vilde muligvis ogsaa det ærede 2det Medlem for 6te Kreds blive trængt ud af de kommunale Raad. Denne Udtalelse synes mig at tyde noget paa, at man vil søge at skræmme Folk fra at gaa med til at gennemføre dette Lovforslag.

Hage: Jeg kan overfor den ærede sidste Taler ikke erkende, at *virkelig* Indfyldelse er det samme som *overvejende*.

Johansen: Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Hage) raadede mig til at være forsigtig og betænke, hvad jeg nu var i Færd med at gaa med til. Det har jeg alt overvejet. Jeg gør det af Retfærdighedsgrunde, fordi jeg er overbevist om, at naar vi faa Forholdstalsvalg gennemført, faar jeg derigennem al den Sikkerhed, jeg kan gøre Krav paa, og er derigennem vis paa ikke at blive sat ud af Spillet, hvorimod naar man bliver ved at trække det ud paa den Maade, Højre gør, saa kan den Dag komme, hvor de muligvis blive satte ud alle Vegne.

Indenrigsministeren (Sigurd. Berg): Jeg takker for de Udtalelser, der ere faldne her under denne Forhandling, om Beredvillighed til at medvirke til en Løsning af denne Sag. Navnlige takker jeg da ogsaa det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs), fordi han udtalte, at han var villig til at bidrage til en saadan Løsning, og tillige fordi han understregede, at han erkendte, at Vælgernes Svar var utvetydigt, og at han og hans Meningsfæller vare villige til at drage Konsekvensen deraf.

Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Hage) talte om det enevældige socialistiske Styre, der vilde blive Følgen af denne Lov, og fremhævede i denne Forbindelse en Udtalelse, der var falden i det andet Ting, om, hvorledes man fra socialistisk Side, hvis dette Lovforslag blev gennemført, vilde berede sig til at overtage Produktionen og forandre Omsætningen og gøre meget andet. Jeg tror nu, at man ikke skal lægge nogen Vægt paa slige Udtalelser. Det er ikke sjældent, der falder Udtalelser af denne Karakter fra den Side,

som vise, at man ikke derfra regner tilstrækkeligt med Befolkningens sunde Sans, men jeg vil endvidere sige, jeg kunde tænke mig, at Udtalelser af denne Art kunde blive fremsatte *netop* for at forskrække ærede Medborgere for at give Tilslutning til et Forslag af denne Karakter. Det er ganske utvivlsomt nu, da der synes at være megen Udsigt til, at dette Forslag kan blive ført ud i Livet; at man fra visse Hold er frygtsom ved at skulle af med en af de Kiler, som man holder mest af at drive paa i den socialistiske Agitation. Jeg er ogsaa for mit Vedkommende ganske overbevist om, at dette Spørgsmaal *uløst* vil være det værdifuldeste Middel for den socialdemokratiske Agitation.

Det ærede Medlem talte ogsaa i denne Forbindelse om nogle „radikale“ Ændringer, der i Folketinget vare satte ind i Regeringens oprindelige Forslag — fra „socialistiske“ Side sagde det ærede Medlem; jeg vil dog antage, at denne Ytring var en Fortalelse, thi de Ændringer, her er Tale om, bleve jo ikke satte ind i Forslaget fra socialistisk, men fra Venstrereformpartiets Side, fordi man ønskede, at de Spørgsmaal ogsaa skulde komme op til Overvejelse og Forhandling, naar hele det øvrige Spørgsmaal kom her op i dette Ting, — ikke fordi man vilde hævde, at man ubetinget vilde fastholde Kravet om disse Spørgsmaals samtidige Løsning. Det ærede Medlem nævnedes her særlig Spørgsmaalet om Tyendets Valgret. Jeg skal ikke komme langt ind paa denne Sag, jeg omtalte det ret udførligt her i Tinget under en tidligere Forhandling om dette Spørgsmaal, og jeg skal da nu kun bemærke, at ved Valget viste det sig, at flere og flere af Højres Rigsdagsmænd udtrykkelig sagde, at de heller ikke betragtede dette Spørgsmaal som noget stort og betydningsfuldt Spørgsmaal, og at de i og for sig godt kunde gaa med til, at det blev løst samtidig. — Med Hensyn til den anden Ændring, som blev indført paa Forslaget, nemlig om Kvindernes Valgret, da har jeg ogsaa tidligere fremhævet i dette Ting, at jeg kan paa ingen som helst Maade erkende, at den Ændring gør Lovforslaget „radikalere“. Det, som Ændringen i saa Henseende gik ud paa, er jo at give Kvinder, baade de gifte og de ugifte, Valgret. Der er ca. 600,000 Kvinder her i Landet, der paa den Maade ville faa Valgret, og deraf ere omkring ved 400,000 gifte Kvinder. Jeg tror, at hvis man gik til at give Kvinderne Valgret i denne Udstrækning, da vilde det tværtimod vise sig, at man